

Regord dul temp passàa

*I mai pruvà da na in lècc ra sira
stracch dur laurà
quand ur sögn, tarda rivà scia,
tucc i penser vegnan a ra ment.
Le inscí ca turni indrè in dur temp,
ar me paes (mia quel da adess)
ma quell da tant'ann fa
quant giügatá a cõca e baleta,
in chi stravell fai da rizava,
in tant la massera in curt la vusava,
cerchéé mia da strasciâ ra vesta
e spurcà i scarp.
Duman, l'è festa
i pann da cambiass in mia sugãã,
maa sii, la gaveva vöia da vusà
'ndüa gh'evum mia da nàa
nünch sa püciavum dentar.
Finí da giügatá, vunc 'me 'n ratin
sa travum in cá,
e alè, dentar ur bugiùn, vun a vun
ma davan na bela Brustigava.
Mi sevi furtunava parchè ra pusse granda,
pudì pensà chi dopu da mi,
cominciavi a rid, inscí ciapavi do scüfiött.
Intant ra scenà l'eva pronta, pulenta, zancarlin o rüssümàva.
Prima da na a durmì,
tucc insema disevum
i uraziun, par ringrazià ur Signor
da quel ca gheva mia.
Ur dî adrè 'leva anmo cumpagn,
quant burdel
par i scalfarott sempar scumpagnàa
e ra cursa par rivà prima a ra letrina
föra dur usc da cà.
Mò ma sunt stracava un pù
a furia da regurdà,
par che ur sogn le drè rivà,
ma giri par smurzàa ur ciar
sùra ur cifun,
in cantun gh'è na cruzeta d'argent,
par ca la ma disa:
"Dorma, sara i öcc, duman
sun chi ancamò
par fatt regurdà ur passàa".*

Angela Menconi Ganna